

2den Behandling, eller som vi have maattet finde Anledning til at stille til 3die Behandling, eller dem, der af den høitærede Minister ere stillede efter 2den til 3die Behandling, og som vi af Hensyn til nye fremkomne Oplysninger eller i Genhold til Forbehold ved 2den Behandling have anset det for rigtigt at tiltræde. Jeg kan derfor forbigaa de første 4 Endringsforslag til § 22 nemlig Forslagene under Nr. 52—55. Det af disse Endringsforslag, der er stillet af et Mindretal, formoder jeg, at dette Mindretals Ord fører nærmere vil komme ind paa. Endringsforslagene Nr. 56, 57, 58, 60, 62, 63 og 65, vedrørende Lønninger til Menige, Lønningstillæg, Brød, Sygehjælp og Munderingsfager, staa i Forbindelse med den Beregning af Tjenestedaage, der ved 2den Behandling var Gjenstand for Diskussion her i Salen, og som vi fra Flertallets Side erkjendte for urigtig efter den gjældende Hærløvs, og som Ministeren selv indrømmede ikke havde sin Grund i en korrekt Opfattelse af Hærløvsen. Disse Endringsforslag ere imidlertid gjentagne fra Ministeriets Side og gjentagne, antager jeg, uden at det dermed har villet hævde, at de ere nødvendige ifølge Hærløvsen, men fordi Ministeriet, saaledes som Sagen har udviklet sig, har maattet erkjende, at det vilde være forbundet med betydelige praktiske Vanskeligheder at forandre de Dispositioner, som kræve disse Bevillinger. Sagen er nemlig den, at det omspurgte Mandskab allerede er indkaldt, og at altsaa de Hjemsendelser, der maatte finde Sted, for at man kan undvære disse Bevillinger, hvis Regtelsen fastholdes, ville for adskillige af Mandskabet blive i høj Grad besværlige, idet det Mandskab, der skal ligge inde til fortsat Tjeneste, jo, dersom Dagantallet skulde holdes strengt i Mær, vilde være at hjemsende 3 à 4 Dage og da at indkalde paany, hvilket naturligvis vilde være uhensigtsmæssigt baade for Mandskabet og for Tjenesten. Den høitærede Minister har derfor stillet disse Forslag igjen for at faae denne Vanskelighed fjernet, og det er klart, at naar Sagen staa som nu, at det ikke mere dreier sig om Forstaaelsen af Hærløvsen, men om en praktisk Foranstaltning, vil man ogsaa kunne finde sig i at stille sig anderledes til Sagen. Imidlertid have vi ikke troet at burde tiltræde disse Endringsforslag, fordi vi fra vor Side ville staa fast, at saadan Forlængelse med 5 Dage af den Tjenestetid, der paahviler Mandskabet, ikke bør finde Sted. Vi tro, at ogsaa uden Ulemper for Tjenesten og overhovedet overfor Mandskabet kunne vi undlade denne Tiltrædelse. Naar disse Endringsforslag forkastes, vil det nemlig have til Følge, at et ringe Antal vil blive hjemsendt, hvorimod den øvrige Del ikke vil blive hjemsendt. Men jeg er bemyndiget til paa dette Mindretals Vegne, der modsætter sig Endringsforlaget, at erklære, at det er ikke Meningen derigjennem at ville tvinge Ministeren til en saa uhensigtsmæssig Foranstaltning

som at hjemsende Mandskab, der dog skal indiggen efter 2—3 Dages Forskud, men at man maa overlade til Ministeren i det Tilfælde at søge den nødvendige Hjælp paa Tilslagsbevillingsloven. Ikketiltrædelsen vil altsaa betyde, at vi principielt hævde, at en saadan Beregning som den af Krigsministeriet foretagne er urigtig og ikke kan finde Sted et andet Mær, men at vi af Hensyn til de praktiske Ulemper, der kunde blive Følgen af en streng konsekvent Gjennemførelse af Hjemsendelsen baade for Mandskabet og Administrationen ikke betragte vor Negtelse som skarpere, end at den naturlig medfører Hjemsendelse af det Mandskab, der endelig skal hjemsendes, men ikke vil hindre Ministeriet i med Hensyn til det Mandskab, der dog skal blive til fortsat Tjeneste, at kunne faae den nødvendige Bevilling paa Tilslagsbevillingsloven, naar det senere paavises, at det har været nødvendigt at holde Mandskabet inde, og Summerne blive tilstrækkelig tydeliggjorte. — Jeg kommer nu til Endringsforlaget Nr. 61, som vedrører endel Bygningsforanstaltninger. Det er, som ærede Medlemmer ville have set, motiveret i Bilagene sammen med endel andre Bygningsforanstaltninger paa § 26. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke tiltraadt dette Endringsforslag. Jeg nævner kun Mindretal i det Hele under Krigsministeriets Budget, fordi det andet Mindretal, som bestaar af 3 Medlemmer, jo har holdt sig helt udenfor Behandlingen af disse Spørgsmaal ligesom ved 2den Behandling. Det Mindretal, jeg nærmest taler for, har ikke tiltraadt disse Endringsforslag, dels fordi vi ikke kunne erkjende, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at bevilge den væsentligste Del af disse Udgifter, dels fordi enkelte af de mindre Udgifter, som der maatte kunne være Tale om ellers maatte kunne følge af visse Foranstaltninger, som vi i Dieblirket ikke tilstrækkelig kunne overse, jo ville kunne afholdes paa forventet Tilslagsbevilling som alle saadanne usforbete Udgifter. Hovedsagelig er Modstanden naturligvis begrundet i, at vi ikke kunne erkjende Nødvendigheden af de foreslaede Udgifter efter de Beregninger, der findes under B. q., I. b. og F. e., der ere de væsentligste, og som gaa ud paa Forøgelse af Bevillingen med 1,963 Kr., 19,143 Kr. og 15,093 Kr. Disse Bevillinger ere krævede af Hensyn til den forøgede Indkaldelse af Artilleri og Fodfolk, for at skaffe de saaledes indkaldte Afdelinger Kantonnements eller andet Ophold, saavel som til Plads for de navnlig til Artilleriet hørende Heste. Med Hensyn til de Betragtninger, der ligge til Grund for disse Endringsforslag, maa vi imidlertid hævde, at vi ikke kunne erkjende det for rigtigt, naar det f. Ex. gjøres gjældende, at Artilleriets Indkaldelse og Uvælsker baade i Sommer og Exerceriden kræve betydelige Bevillinger, da der ikke her i Kjøbenhavn, hvorom der jo er Tale, kommer til at ligge forøget Artilleri. Ved Hærløvsen blev ve